

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	marek	1200.—
Półrocznie	"	600.—
Kwartalnie	"	300.—
Miesięcznie	"	100.—

Zgierz,

dn. 2 marca
1923 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem Mk. 200.—

Wychodzi co dwa tygodnie.

Z przeszłości Zgierza.

Chcąc mieszkańców naszego miasta poinformować o historii Zgierza będziemy na tem miejscu stale umieszczać wiadomości dotyczące przeszłości naszego miasta.

Ponieważ wśród mieszkańców miasta Zgierza mogą znajdować się różne dokumenty jak nadania dla cechów i osób prywatnych, które mogą rzucić światło na przeszłość naszego grodu, Magistrat prosi o zgłaszanie takich dokumentów z których rohonoby kopje dla archiwum miejskiego.

W tym celu burmistrz przyjmować będzie interesantów we torki między 5—7 godz. wiecz.

Jako pierwszy przyczynek do historii Zgierza podajemy notkę o cmentarzysku przedhistorycznym w Zgierzu, w sprawie którego zwróciliśmy się do p. Ludwika Kowalczewskiego b. nauczyciela b. Szkoły Handlowej otrzymując od niego niżej zamieszczone pismo.

Do Magistratu miasta Zgierza.

Odpowiadając na zaszczytne pismo Magistratu z dnia 11 lutnia 1922 r. Nr. 9433/22, śpieszę zakomunikować o poruszonych tam sprawach co następuje:

Cmentarzysko przedhistoryczne, położone na południowy zachód od Zgierza w odległości pół kilometra w linii prostej od magistratu tego miasta, zajęte obecnie przez fabryki przemysłu cemicznego, a więc bezpowrotnie zniszczone i dla poszukiwani archeologicznych stracone, — leżało na wydmach piaszczystych dylużalnych nad terenami torfiastymi w pobliżu rzeki Bzury. Teren cmentarzyska pagórkowaty miejscami jak gdyby sztucznie skopany był w wały, może jakie szanice z czasów późniejszych. Wia zachodnie zwięwały piaski na sąsiednie pola orne, odkrywając na wydmach zabytki z odległej przeszłości, odsłaniając groby przedhistoryczne. Już w XIX wieku znajdowano na tych piaskach nożyki i grociki krzemienne. Gdy poraz pierwszy w przeddzie przez Zgierz znalazłem się na tym terenie w roku 1889 wówczas znajdowałem takie przedmioty oraz skorupy naczyń glinianych; do bliższych badań jednak wówczas nie przystępowałem. Dopiero po roku 1900, zamieszkawszy, jako nauczyciel wczesniej Szkoły Handlowej w Zgierzu, zajęłem się omawianym terenem bliżej.

Teren cmentarzyska był mocno zniszczony. Przejeżdżając przez wydmy na Sąsiednie półka wozy, przepędzane tamtędy wódo, obcasy wreszcie przechodniów zniszczyły wiele cennych obiektów archeologicznych. Na powierzchni poniewierato się nóstwo skorup z potłuczonych urn i innych naczyń, wśród nich znajdowałem paciorki czy amulety z gliny, drobne narzędzia krzemienne, agrafki i inne przedmioty z brązu; noże, okucia, igły p. z żelaza, pokryte patyną szlachetnej rdzy... Szczęśliwie udało mi się rozkopać kilka ocalałych grobów, zawierających ny z kości spalonemi, wśród których, lub też w obocznych czyniach glinianych, prostszych lub ozdobniejszych, znajdowałem się przedmioty ozdoby lub użytku domowego, np. paciorki klane, agrafki bronzowe, grzebień ozdobne do włosów (w groch kobiecych), lub też groty do dzid, noże z żelaza, osetki i t. (w grobach męczyzn). Śród znaleziak na cmentarzysku zgierzem zasługują na uwagę niewielkie naczynia gliniane, dobrze palone a ozdobione wypukłymi ornamentami (orzeł, koń, sce-

ny myśłwskie), naczynia takie archeologowie odnoszą do czasów rzymskich i uważają za wyroby, pochodzące z Italji.

Wszystkie znalezione przeze mnie przedmioty każą odnieść cmentarzysko zgierskie archeologicznie do t. zw. okresu „la Tène“, stanowiącego przejście od epoki brązu do epoki żelaza. Znajdowanie narzędzi krzemiennych (zresztą tylko drobnych) na cmentarzysku zgierskim może być tłumaczone albo długowiecznością osiedla tamtejszego, albo trwałością tradycji, dzięki której o lub narzędzi metalowych używano i dawnych krzemiennych lub przynajmniej obrzędowo obdarzano niemi zmarłych.

Typowe osady przedhistoryczne „la Tène“ w Szwajcarii, gdzie je przedewszystkiem odkryto, odnoszą archeologowie do czasów rzymskich ery przedchrześcijańskiej. Znalezione w Zgierzu a wspomniane wyżej ozdobne naczynka gliniane wskazywałyby na tenże okres co do osady zgierskiej. W rzeczywistości należy go o parę stuleci posunąć naprzód, to jest do pierwszych wieków po Chrystusie. Na potwierdzenie powyższego przytoczę, że na odległych o 1½ mili od Zgierza wydmach piaszczystych w Kęblinach ze śladami podobnego cmentarzyska znalazłem srebrną monetę rzymską z czasów cesarza Adrijana (117 — 138 po Chr.), a więc z drugiego wieku ery naszej. Znależiska te świadczą też o rozwiniętych już wówczas stosunkach handlowych z odległym Rzymem, do czego pomagały przez nasz kraj prowadzące trakty lądowe i wodne do „kraju bursztynowego“ to jest nad Bałtyk, bursztyn bowiem był wielce ceniony i poszukiwany przez Rzymian.

Tak więc chronologicznie cmentarzysko zgierskie odnieść należy do czasu między II a V,—VI wiekiem po Chrystusie. Przypuszczać też można, że osiedle przedhistoryczne było zawiązkiem, późniejszego Zgierza. Nie będziemy chyba w błędzie, gdy z cmentarzyskiem omawianem zwiążemy jako osiedle t. zw. „okopy szwedzkie“ znajdujące się (przed 20-tu laty) śród lasu nieco dalej (o ¼ kilometra) ku Konstantynowu.

Mniemam, że od owych czasów osada ludzka trwała w tych miejscach nieprzerwanie, a na odwieczność jej wskazuje nietylko owo osiedle i cmentarzysko przedhistoryczne, lecz i sama, również odwieczna, nazwa „Zgierz“.

Nazwa ta, rozmaicie wypisywana w wiekach dawnych, wahała się między „Zegrz“ a „Zgierz“; ustaliła się ostatecznie w formie drugiej. Lingwistycznie da się ona wyprowadzić od pierwiastka „gor“, od którego utworzono u nas tak wiele nazw miejscowości, przeważnie bardzo dawnych, jak np. Gorek, Gorystaw, Gorczyn, Gorczyce, Goryń, Gorzec, Gorzeń, Gorzew, Gorzław, Gorzyce, Nagorzyce (nad Pilicą), Zgorzelec, Zgorzelice, (na G. Śląsku), Zgorzelisko, Pogorzany i w. in. Były to zazwyczaj miejsca, gdzie palono ognie ofiarne, gdzie więc były ołtarze lub świątynie (lub gdzie palono zwłoki zmarłych); albo też — gdzie wypalano część lasu dla zyskania miejsca na osadę lub pola.

Przyczynowo więc nazwa Zgierza da się objaśnić, jako miejsce wygorzałe, t. j. albo przez wypalenie lasu (Zgierz zawsze był otoczony lasami), albo jako osada, powstała na „zgliszczach“ (także od pierwiastka „gor“) spalonego osiedla dawniejszego.

Chronologicznie powstanie nazwy „Zegrz“ czy „Zgierz“ ustalić się nie da. To pewna, że już w XIII-ym wieku Zgierz jest wymieniany. Tu w r. 1231 przepędził święta Wielkanocne Konrad, książę mazowiecki, w towarzystwie księcia Wielkopolskiego Władysława Odonicza Płwacza, biskupa włocławskiego Michała

i opata sulejowskiego Villermusa. Istniał, prawdopodobnie, już wówczas kościół lub przynajmniej kaplica w Zgierzu, a może ją wówczas właśnie założono; w każdym razie w dokumencie Kazimierza, księcia Łęczyckiego, z r. 1255 wymieniony jest „Allexius capellanus de Sger”.

Dalszych dziejów Zgierza nie kreślę, odsytając W. Panów do źródeł, przedmiot ten traktujących.

Lublin 30. XII. 22 r. LUDWIK KOWALCZEWSKI.

Wiadomości miejskie.

Podwyższeni stawek podatku od lokali. Na mocy uchwały Rady Miejskiej z dn. 16 V. 23 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego pismem z dn. 23 II. 23 r. l. dz. 146 brzmienie art. 8 statutu o podatku od lokali, zatwierdzonego przez Wydział Powiatowy na posiedzeniu w dn. 8 VIII. 22 r., ustalone zostało na rok 1923 jak następuje:

Art. 8.

Podatek od lokali wynosi:

- 1) za lokale przemysłowe (zakłady przemysłowe i miejsca produkcji) 2400% ceuy lokalu
- 2) za lokale handl. (sklepy i miejsca sprzedaży) 1800% „ „
- 3) za lokale mieszkalne od 1 do 4 izb 600% „ „
- 4) za lokale mieszkalne od 4 i więcej izb. 1200% „ „

Podwyższenia norm podatku od psów. W myśl Uchwały Rady Miejskiej z dn. 12 XII. 1922 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego pismem z dn. 23 II. 23 r. l. dz. 216 normy podatku od psów na rok 1923 zostały podwyższone jak niżej:

a) od psa pokojowego	Mk. 10,000,—	rocznie
b) od psa myśliwskiego	„ 20,000,—	„

Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej organizuje z dn. 1 lutego r. b. nowy dział poświęcony wyłącznie informacjom, udzielanym emigrantom, udającym się na obczyznę, oraz Polakom, powracającym z obczyzny.

Informacje, udzielane emigrantom, udającym się na obczyznę będą jak dotychczas dotyczyły warunków podróży, cen przejazdu przepisów emigracyjnych, obowiązujących w państwach obcych, stosunków gospodarczych, ustaw kolonizacyjnych i t. p.

Informacje udzielane reemigrantom, powracającym czy to z Ameryki, czy też z krajów zagranicznych europejskich, zmierzać będą do ochrony ich przed stawianiem fałszywych kroków i wyzyskiem ze strony spekulantów. Będą to wskazówki ułatwiające orientowanie się w pierwszej chwili zwłaszcza tym, którzy przez szereg lat przebywali na obczyźnie wskutek czego brak im znajomości stosunków krajowych. Przedmiotem tych informacji będą ogólne porady, jak szukać pracy w danym zawodzie, dokąd zwrócić się należy przy nabywaniu gospodarstw rolnych, gdzie są korzystne widoki dla drobnych przedsiębiorców i rzemieślników i t. d.

Wszystkie te informacje oparte będą wyłącznie na źródłach urzędowych lub półurzędowych i udzielanie zgłaszającym się w drzodze ustnej i pisemnej. Prócz tego Urząd będzie wydawał specjalne broszury i komunikaty, poświęcone odnośnym sprawom.

SPRAWOZDANIE POSIEDZENIA KOMITETU ROZBUDOWY dn. 17 lutego 1923 r.

Obecni: Burmistrz Swiercz, Kamiński, Karasiński, Więckowski, Skrobiszewski i Nesler.

Nieobecni: Brodacz, Beurton i Paul.

Opierając się na uchwałę Rady Miejskiej z dnia 7 lutego 1923 r. w sprawie pomocy miasta w budowie domów mieszkalnych, Komisja po dłuższej dyskusji ustala co następuje:

Każdy, kto zgłosi do Magistratu piśmiennie chęć budowy domu mieszkalnego na warunkach niżej wyliczonych, otrzyma:

- 1) Plac pod budowę domu od 1.500 łokci kw. Wielkość placu zależną będzie od wielkości budowanego domu. Minimum frontu określa się na 30 łokci. Dom musi być murowany, wybudowany frontem do ulicy;
- 2) Ilość drzewa budowlanego wydana będzie zależnie od potrzeby w/g przedstawionego planu.

Należność za plac i drzewo budowlane uiszczona będzie w ciągu 10 lat równymi ratami rocznymi, licząc za plac i morgowy 1000 złotych polskich (franków szwajcarskich), za 1 mtr. drzewa budowlanego loco las 10 złotych polskich (franków szwajcarskich). Raty roczne spłacane będą w markach polskich w/g kursu złotych (franków) w dniu płatności;

3) Przez lat 10 wybudowana nieruchomość zwolniona będzie od podatków miejskich.

Ze swej strony miasto stawia następujące warunki:

- 1) Budowa domu winna rozpocząć się w ciągu 1 roku (przynajmniej w tym czasie winny być przygotowane materiały budowlane, jak cegła, drzewo, wapno i t. p.). W ciągu roku drugiego dom winien być pod dachem, a najpóźniej w ciągu 3 lat następnych wykończony zupełnie;
- 2) Koszta związane z przekazaniem placu pod budowę pokrywa nabywca;
- 3) W razie niewypełnienia powyższych warunków plac wraz z niewykończonymi budynkami przechodzi na rzecz miasta za wynagrodzeniem określonym w myśl art. 9 i 10 Ustawy o zabudowie miast.

Następnie odczytano podania o przydzielenie placów pod budowę domów mieszkalnych, które postanowiono rozpatrzyć na następnym posiedzeniu.

Na tem posiedzenie zakończono.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej, odbytego dnia 16-go stycznia 1923 r.

Przewodniczący burmistrz Swiercz, otwierając posiedzenie, stwierdza: obecność radnych: Borowskiego, Czaplńskiego, Chwałkowskiego, Grünberga, Haukego, Chudobińskiego, Kamińskiego, Karasińskiego, Lewandowskiego, Morgensterna, Nawrockiego, Pomorskiego, Pawlikowskiego, Teski, Wasilewskiego, Zerndta i Grodzickiej, nieobecność radnych: Kurowskiego, Paula i Sirkisa, — oraz ogłasza prawomocność dzisiejszego posiedzenia Rady Miejskiej.

Przez akklamację przyjęto następujący porządek dzienny:

- 1) odczytanie protokołów;
- 2) kosztorys na budowę chodnika;
- 3) przepisy o uposażeniu pracowników miejskiej;
- 4) III czytanie budżetu miejskiego;
- 5) komunikaty;
- 6) wolne wnioski.

Na wstępie protokołu posiedzeń Rady Miejskiej, odbytych w dniu 9 i 10 stycznia r. b., przyjęto w przedłożonych brzmieniach. Przystąpiono do sprawy budowy chodnika, łączącego wybudowany gmach szkolny z miastem.

Burmistrz Swiercz, przedstawiając potrzebę budowy chodnika w celu udostępnienia dzieciom drogi do szkoły, przedkłada kosztorys budowy na sumę Mk. 11,320,000.— opracowany przez inż. K. Folkierskiego. Ze względu na to, że gmach szkolny wybudowany jest w wylocu ul. Przejazd przy drodze Ozorkowskiej (droga państwowa Zgierz—Krośniewice) i chodnik ten będzie ułożony wzdłuż prawej strony drogi Ozorkowskiej, przynosząc poważne korzyści przy konserwacji tej drogi, Magistrat zamierza zwrócić się do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych o udzielenie wydatnej dotacji na wykonanie projektowanych robót.

Przyjmując powyższe do wiadomości, Rada Miejska jednogłośnie akceptuje przedłożony kosztorys budowy chodnika, opiewający na sumę Mk. 11,320,000.— tudzież porucza Magistratowi zwrócić się do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych o udzielenie wydatnej dotacji na budowę tego chodnika.

ZAOFIAROWANIE PLACU SPORTOWEGO.

Następnie burmistrz Swiercz, nawiązując do uchwały Rady Miejskiej z dnia 31 października 1922 r., poruczającej Magistratowi umieszczenia w „Gazecie Miejskiej” ogłoszenia, dotyczącego wnoszenia zgłoszeń przez miejscowe zrzeszenia sportowe w przedmiocie wybudowania wspólnymi środkami boiska na placu zaofiarowanym przez miasto, oświadcza, iż oprócz występujących z inicjatywą trzech zrzeszeń, zgłosił akces miejscowy Związek Harcerzy Żydowskich. Zgłoszenie to jednak nastąpiło z opóźnieniem, t. j. dn. 13 b. m., gdy wyznaczony termin upłynął dnia 12 b. m.

Przedstawiciele „Sokoła”, Z. H. P. i Z. P. N. S. P. nie przewidują dojścia do porozumienia ze wspomnianym Zw. Harcerzy Żydowskich, mając na uwadze, zarówno trudności finansowe jak i techniczne.

Wobec takiego stanu rzeczy burmistrz Swiercz nadmienia iż Magistrat pozostawia decyzję w omówionym przedmiocie Radzie Miejskiej.

Po krótkiej wymianie zdań Rada Miejska powzięła uchwałę, zalecającą działającym wspólnie zrzeszeniom „Sokoła” Z. H. P. i Z. P. N. S. P. wszczęcie kroków, zmierzających do nawiązania porozumienia ze Zw. Harc. Żyd. oraz powiadomienie Magistratu o rezultatach wdrożonych starań.

Przepisy o uposażeniu pracowników miejskich.

Przystąpiono do dalszych rozpraw nad projektem „przepisów o uposażeniu pracowników miejskich“.

Na wniosek radn. Chudobińskiego Rada Miejska wnosi jednogłośnie do projektu „przepisów“ poprawkę tej treści:

„Dodatek rodzinny na żonę, w wypadku zajmowania się pracą zarobkową przez żonę i męża, wypłaca się pod warunkiem posiadania przez dane małżeństwo, conajmniej jednego dziecka. Zarobkujące małżeństwo bezdzietne z dodatku rodzinnego na żonę nie korzysta“.

Następnie uchwalono zaliczyć pracownikom miejskim do usługi lat okres czasu spędzonej w ochotniczej służbie wojskowej w jakichkolwiek formacjach polskich od czasu wybuchu wojny, t. j. od roku 1914.

Poczem en bloc przyjęto jednogłośnie załączone do niniejszego „przepisy o uposażeniu pracowników miejskich“, obowiązujące z dniem 1 stycznia b. r.

Do przewidzianej w „przepisach o uposażeniu pracowników miejskich“ Komisji nominacyjnej Rada Miejska powołuje ze swego ramienia radnych: Nawrockiego, Czaplńskiego, Zerndta, Chudobińskiego i Grünberga.

Następnie Rada Miejska jednogłośnie uchwała określić mnożnik na dzień 1 I. 23 r. w ilości 12.860 pkt., przy czym mnożnik ten podlegać ma automatycznemu podwyższeniu każdego pierwszego dnia miesiąca w zależności od wyniku badań Komisji Statystycznej przy Województwie Łódzkim powołanej do badania wzrostu kosztów utrzymania rodziny pracowniczej.

W związku z unormowaniem uposażeń pracowników miejskich Rada Miejska jednogłośnie uchwała następujące normy uposażeń członków Magistratu, obowiązujące od dnia 1 I. 23 r.:

- 1) burmistrzowi miasta określa się uposażenie o 50% wyższe od największego uposażenia pracownika miejskiego, wypłaconego zgodnie z uchwalonymi przepisami.
- 2) pozostałym członkom Magistratu określa się uposażenie o 25% wyższe od największego uposażenia pracownika miejskiego, wypłaconego zgodnie z uchwalonymi przepisami.

Przystąpiono do dalszych obrad nad budżetem miejskim na rok 1923 w III czytaniu.

Burmistrz Świercz stwierdza, iż jedyną przeszkodą w uchwaleniu całości budżetu miejskiego na rok 1923 w III czytaniu jeszcze na dzisiejszym posiedzeniu jest brak dokładnie ustalonych kredytów przeznaczonych na uposażenie pracowników miejskich.

Wobec tego, że uchwalenie projektu „przepisów o uposażeniu pracowników miejskich“ ze względu na obfity materiał może ulec dalszej zwłoce przyczem i uchwalenie budżetu uległoby takieże zwłoce, burmistrz Świercz proponuje podwyższenie dotychczas preliminowanej z tytułu uposażeń pracowników miejskich sum o 100%, tudzież przystąpiono do uchwalenia całości budżetu.

Na wniosek radn. Czaplńskiego umieszczono w Rozdz. IX kredyt Mk. 100,000.— „do dyspozycji Rady Miejskiej“.

Poczem zgodnie z wnioskiem burm. Świerca Rada Miejska jednogłośnie uchwała w III czytaniu budżet miejski na rok 1923 zamykający się w przych. i rozch. ogólną sumą Mk. 669,050,000.—

W związku z umieszczeniem w przychodzie Rozdziału VIII. „Wydział Podatkowy“ budżetu sumy Mk. 72,000,000.— przewidzianej tytułem wpływów z miejskiego podatku od lokali za rok 1923 przystąpiono do ustalenia stawek podatkowych tego podatku.

Rada Miejska, przyjmując do wiadomości referat burmistrza Świerca w tym przedmiocie, tudzież mając na uwadze, iż podatek ten z jednej strony jest bodaj że najwydatniejszym, pociągającym do udziału w opłacie wszystkie warstwy ludności, — z drugiej zaś strony, że wydatki miejskie w porównaniu z rokiem ubiegłym wzmożyły się kilkakrotnie, — uchwała jednogłośnie podwyższyć stawki podatku od lokali na rok 1923 czterokrotnie.

Na mocy powyższej uchwały § 8 statutu o miejskim podatku od lokali otrzymuje następujące brzmienie:

§ 8.

„**PODATEK OD LOKALI WYNOŚI:**“

1) za lokale przemysłowe (zakłady przemysłowe i miejsca produkcji)	2400%	ceny lokalu
2) za lokale handlowe (sklepy i miejsca sprzedaży)	1800%	„ „
3) za lokale mieszkalne od 1—4 izb.	600%	„ „
4) za lokale mieszkalne 4 i więcej izb.	1200%	„ „

Poczem Rada Miejska uchwała jednogłośnie reasumpcję uchwały powziętej na posiedzeniu w dniu 14 listopada 1922 r. w przedmiocie podwyższenia stawek podatku od lokali na rok 1923 oraz zwolnienia od udziału w tym podatku mieszkań 1-nobizbowych.

Na skutek umieszczenia w przychodzie „Wydziału Budo-

wlanego“ sumy Mk. 12,000,000 — z tytułu wpływów za opłaty za wycier kominów, Rada Miejska ustanawia następujące opłaty za wycier kominów na rok 1923:

1) od paleniska pokojowego	Mk. 1,320.—
2) od paleniska wędzarni	„ 6,000.—
3) od paleniska piekarskiego	„ 21,000.—
4) od paleniska przemysłowego (farbiarnie bezkotłowe)	„ 15,000.—

W wolnych wnioskach r. Lewandowski podnosi ogromne utrudnienia w zaopatrywaniu się w dowody osobiste, wydawane przez Starostwo Łódzkie.

Na wniosek r. Lewandowskiego powzięto jednogłośnie następującą uchwałę:

„Z uwagi na to, że praktykowana procedura wydawania dowodów osobistych przez Starostwo Łódzkie w Łodzi pociąga za sobą nader wielkie niedogodności, narażając ludność na znaczne koszty i bezowocną stałe czasu, — Rada Miejska poleca Magistratowi wszcząć starania, mające na celu uzyskanie wydawania rzeczonych dowodów osobistych przez Zarząd gminy“.

Poczem burmistrz Świercz zamknął posiedzenie.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej, odbytego w dniu 7 lutego 1923 r.

Przewodniczący burmistrz Świercz, otwierając posiedzenie, i stwierdziwszy obecność radnych: Borowskiego, Chudobińskiego, Paula, Chwałkowskiego, Pawlikowskiego, Morgensterna, Karaśńskiego, Kurowskiego, Nawrockiego, Czaplńskiego, Lewandowskiego, Grünberga i Haukego, nieobecność radnych: Zerndta, Wasilewskiego, Teski, Sirkisa, Pomorskiego, Kamińskiego, i Grodzickiej, ogłasza prawomocność dzisiejszego posiedzenia Rady Miejskiej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego burmistrz Świercz oświadcza, iż frakcje radzieckie P. P. S. i N. P. R. zgłosiły 2 nagłe wnioski tej treści:

I. Wniosek nagły frakcji radzieckiej F. P. S.

„Z powodu dającego się dotkliwie odczuwać braku drugiego stałego członka Magistratu (oprócz p. burmistrza), co odbija się nader ujemnie na gospodarce miejskiej, niżej podpisani wnoszą o postawienie na I punkcie porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia sprawy wyboru wice-burmistrza“

II. Wniosek nagły frakcji radzieckiej N. P. R.

„Dla uczczenia pamięci pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Narutowicza, który zginął tragiczną śmiercią z ręki sbrytobójcy, frakcja radnych N. P. R. wnosi o przemianowanie ulicy Szczęśliwej na ulicę Prezydenta Narutowicza.“

Przystąpiono do głosowania zgłoszonych wniosków.

Radny Czaplński w imieniu frakcji radzieckiej N.P.R. składa oświadczenie, iż w sprawie nagłości wniosku radn. P. P. S. w przedmiocie wyboru wice-burmistrza frakcja radnych N. P. R. głosować będzie przeciw.

W głosowaniu wniosek frakcji radzieckiej P.P.S. upadł większością 8 gł. przeciw przy 7 gł. za wnioskiem.

Wobec odrzucenia nagłości wniosku frakcji radzieckiej P.P.S. radny Paul w imieniu tejże frakcji oświadcza, iż frakcja radziecka P.P.S. odwołuje z Magistratu ławnika Chorąży Chrupkową, u której składa z siebie odpowiedzialność za dalszy bieg gospodarki miejskiej.

Nagłość wniosku oraz wniosek zgłoszony przez frakcję radziecką N.P.R. w przedmiocie przemianowania ulicy Szczęśliwej na ulicę Prezydenta Narutowicza uchwalono wszystkimi głosami za wnioskiem przy 2 gł. przeciw.

Następnie przyjęto przez aklamacje następujący porządek dzienny:

- 1) odczytanie protokołu z poprzedniego posiedzenia;
- 2) zmiana statutu podatku od ładunków kolejowych;
- 3) wywłaszczenie gruntów pod budowę ulicy do kolei;
- 4) oświetlenie ulic w mieście;
- 5) komunikaty magistratu;
- 6) Wolne wnioski.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej, odbytego w dniu 16 stycznia r. b. po odczytaniu przyjęto w przedłożonym brzmieniu.

Następnie burmistrz Świercz referuje sprawę podatku od ładunków.—w związku z uchwałami Rady Miejskiej z dnia 31 X. 22 r. i 28/XI 22 r. Min. S. Wew., działając w porozumieniu z Min. Skarbu, zawiadomiło pismem z on. 22/I-23 r. l. dz. S.

M. 118 Magistrat, iż, zgadzając się na zatwierdzenie przez Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego cytowanych uchwał Rady Miejskiej w przedmiocie podwyższenia stawek podatku od ładunków kolejowych i zmian w brzmieniu statutu o tym podatku, zastrzega sobie nadanie temu statutowi w drodze uchwały Rady Miejskiej brzmienia wskazanego w załączonym statucie wzorowym.

Wobec tego burmistrz Swiercz wnosi o uchwaleniu statutu przestanego przez M. S. W.

Zgodnie z wnioskiem burmistrza Swiercza Rada Miejska jednogłośnie uchwała statut o podatku od ładunków kolejowych (patrz załącznik).

Przystąpiono do sprawy wywłaszczenia gruntów pod budowę ulicy łączącej przedłużenie ulicy III Maja z dziedzińcem dworca kolejowego.

Burmistrz Swiercz wnosi o powzięciu przez Radę Miejską decyzji, czy ulica ta ma być przeprowadzona przez teren Państwowego Żeńskiego Seminarjum i przylegające place prywatnych właścicieli, które należałoby w tym celu wywłaszczyć.

W dyskusji podnoszono dodatnie strony przeprowadzenia ulicy łączącej ul. 3 Maja z dworcem kolejowym zgodnie z zamierzeniami zatwierdzonego przez Ministerstwo Robót Publicznych planu regulacyjnego.

Większością 8 gł. za przy 2 przeciw i 3. wstrzymujących się od głosowania Rada Miejska powzięła następującą uchwałę:

„Ze względu na potrzebę najbliższego połączenia dworca kolejowego z miastem, konieczność którego uwydatnia się używaniem przez publiczność do komunikacji pieszej między rozgraniczającej teren Państwowego Żeńskiego Seminarjum Nauczycielskiego w Zgierzu oraz gruntów prywatnych, należących do Frosta Alberta, Mączyńskiego Franciszka, Weissa Dawida, Cerdnta Ludwika, Torno Gustawa oraz ze względu na to, że przy obecnej parcelacji bez przeprowadzenia ulicy nie daje się uzyskać prawidłowego zabudowania wąskich a długich działek, Rada Miejska m. Zgierza uchwała na mocy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 22-go lipca 1922 r. (Dziennik Ustaw № 60/1922 poz. 543) zwrócić się do odnosnych władz celem wywłaszczenia od właścicieli posesji, a mianowicie: 1) od Frosta Alberta 1145 m., 2) od Mączyńskiego Franciszka 378 m., od Weissa Dawida 494 m., 4) od Cerdnta Ludwika 1494 m., 5) od Torno Gustawa 160 m., jednocześnie zwrócić się do Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych z prośbą o odstąpienie na rzecz gminy m. Zgierza pasma gruntu przeznaczonego pod budowę Państwowego Żeńskiego Seminarjum Nauczycielskiego w Zgierzu, wzdłuż omawianej między ogółem około 1200 m. kw. pod projektowaną ulicę, wzamian krórego odstąpionym będzie z wywłaszczonego gruntu Państwowemu Żeńskiemu Seminarjum Nauczycielskiego w Zgierzu 814 m. kw. należących do Cerdnta Ludwika oraz 120 m. kw. należących do Weissa Dawida, ogółem 934 m. kw.

Sprawę oświetlenia ulic i rozszerzenia sieci oświetleniowej referuje burm. Swiercz, przedstawiając przebieg pertraktacji prowadzonych z Tow. Akc. Elekrowni Zgierskiej, które doprowadziły do porozumienia na podstawie kontrproponycji Magistratu.

Zgodnie z wnioskiem Magistratu z dn. 23 I. 23 r. oraz przyjmując do wiadomości treść listu Tow. Akc. Elekrowni Zgierskiej z dn. 29 I. 23 r. Rada Miejska jednogłośnie uchwała:

1) „pokryć z fundusów miejskich 30% kosztów nabycia 62 lamp ulicznych 200 wattowych, przyczem wymienione 100 wattówki otrzyma Magistrat”;

2) ponieść 25% sumy podanej w nadesłanym przez Elekrownię w dn. 15 I. 23 r. kosztorysie rozszerzenia sieci oświetleniowej na peryferjach miasta”.

3) „Jednocześnie Rada Miejska konstatuje, że w myśl § 9 koncesji wiążącej Elekrownię Zarząd teje obowiązany jest przeprowadzić roboty te własnym kosztem bez jakiegokolwiek udziału miasta w wynikłych wydatkach,— jedynie anormalne warunki ekonomiczne skłaniające Radę Miejską do pokrycia części kosztów zaznaczonych wyżej zamierzeń. co jednakowoż nie może stwarzać precedensu na przyszłość.

Na wniosek radn. Morgensterna poruszoną przezeń sprawę dalszego planu robót inwencyjnych Elekrowni, tudzież rozbudowę sieci, przekazano Komisji do Spraw Ogólnych, która ma mieć poruczone opracowanie wniosków, dotyczących całokształtu spraw związanych ze stosunku wynikającego między Elekrownią i Zarządem miasta.

Przystąpiono do ostatecznego zadecydowania sprawy zaofiarowania placu pod boisko sportowe.

W przedmiocie zaofiarowania placu na budowę boiska spor-

towego w związku z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 16. I. 23 r. wywiązały się nader obszerna dyskusja, podczas której przedstawiciel działający wspólnie Zw. P. N. P. P., Tow. Gimn. „Sokół” i Zw. Harcerzy przedstawił odpowiednie dane, motywując niemożliwość dopuszczenia więcej zrzeseń do udziału w korzystaniu z boiska ze względów technicznych.

Przyjęto jednogłośnie następującą uchwałę:

„Rada Miejska, uznając słuszność przedłożonych przez przedstawiciela Z.P.N.S.P., Tow. Gimn. „Sokół” i Związek Harcerzy motywów, uchwała jednogłośnie zaofiarować wymienionym zrzeseńiom plac miejski, położony przy ul. Piątkowskiej, powierzchni 2 morgów pol., oznaczony № 18 i 19 i przeznaczony na budowę boiska sportowego. Budowa boiska winna być rozpoczęta jeszcze w bieżącym roku, — w przeciwnym razie uchwała Rady Miejskiej może być cofnięta”.

W związku powyższem Rada Miejska stwierdza, że w wypadku zwrócenia się innych stowarzyszeń o zaofiarowanie podobnego placu sportowego, o ile takowy zostanie wskazany i odpowiadać będzie stawianym warunkom, inicjatory liczyć mogą na przychylnie stanowisko Rady Miejskiej”.

Zgodnie z wnioskiem Magistratu z dn. 1 XII. 1922 r. tudzież uwzględniając złożone podanie, Rada Miejska uchwała podnieść z dn. 1 XII. 1922 r. wynagrodzenie miesięczne dentystyce szkolnej p. Glücksmanównie za badanie i udzielanie pomocy denstytycznej dzieciom szkół powszechnej do Mk. 40,000.— z tem, że uposażenie to wzrastać będzie narówni z każdorazowym podwyższeniem uposażeń pracowników miejskich.

Za plombowanie dębów Rada Miejska zatwierdza następujące stawki:

plomba srebrna	Mk. 2,000.—
„ cementowa	„ 1,000.—
„ czasowa	„ 600.—
wyrwanie zęba	„ 500.—

Akceptując wniosek Magistratu, Rada Miejska uchwała kredyt w sumie Mk. 620,000.— na pokrycie wydatków, związanych z powołaniem i pracami Komisji Rozjemczej, która uregulowała taryfę za prąd, dostarczany przez Elekrownię Zgierską.

W myśl wniosku Magistratu z dn. 23 I. 23 r. Rada Miejska uchwała podnieść z dniem 1 lutego opłatę za kąpiel wannę w miejskim zakładzie kąpielowym do Mk. 1,000.—

Uchwalono pokryć z fundusów miejskich kosztą jazdy służbowej miejskiego felczera weterynaryj za czas od grudnia ub. roku włącznie.

Zgodnie z wnioskiem Magistratu uchwalono podwyższyć cenę za druk „Gazety Zgierskiej” w mies. styczniu b. r. firmie M. Nowicki i S-ka do sumy Mk. 105,600.— za 550 egz.

Przyczem Rada Miejska upoważnia Magistrat do podwyższenia na przyszłość ceny za druk „Gazety Zgierskiej” w miarę istotnej potrzeby. (dok. n.)

Nadesłane. W dniu 14 lutego r. b. w Zgierzu został znaleziony szal damski, koloru zielonego, po odbiór którego prawy właściciel może się zgłosić do Komisarjatu P. P. w Zgierzu, powołując się na № sprawy 781/23.

W dniu 18 lutego r. b. w Zgierzu została znaleziona sakiewka czarna skórzana, zawierając 175 mk. gotówką oraz broszka biała. Prawy właściciel może się zgłosić po odbiór wymienionej sakiewki, powołując się na № sprawy 780/23.

KOMUNIKAT

Zarząd zgierskiego „Sokoła” uprasza tą drogą wszystkich członków o uregulowanie składek za czas ubiegły.

Członkowie, którzy nie wpłacą zaległości w przeciągu miesiąca marca b.r. w myśl statutu zostaną skreśleni z listy druchów(hen).

Zarząd nie wątpi, iż wszyscy uczuwać potrzebę tej płacówki na gruncie miejscowym zechcą dostosować się do wymiennej prośby.

Skadki przyjmują skarnik lub jęgo zastępca codziennie od godz. 7-8 wieczorem w lokalu przy ul. Szczęśliwej: CZOLEM!

14 morg grunt od zaraz do wydzierżawienia. Wiadomość u gospodyni Piłsudskiego 51.

Potrzebna jest zdoła panienka do robenia pończoch w pracowni swetrów i pończoch u p. G. Sperling ul. 3-go Maja № 18.